

DOM STAREJŠIH OBČANOV

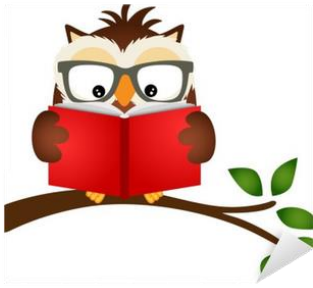
~Novo mesto~

Ko veš, da nisi sam

Glasilo št. 32

januar-junij 2025

Spoštovane bralke, spoštovani bralci domskega internega glasila

Čas beži, beži, leto se je že krepko prevesilo v drugo polovico in zato je skrajni čas, da vas postrežemo z novimi dogodki, pripetljaji, zgodbami ..., ki sicer niso več najbolj sveže, ampak tudi preteklih dogodkov se prav radi spominjamo, kajne? V glasilu so zajeti dogodki vse od začetka letošnjega leta in verjamemo, da bo vsebina še vedno zanimiva, saj bomo podoživeli skupaj preživete trenutke, ob katerih nam je bilo lepo in so popestrili naš vsakdanjik.

Pa pogledjmo, kaj vse lahko najdete v nadaljevanju:

- pustovanje pri nas; ja, res je bilo norčavo in zabavno 😊,
- obeležili smo dan mučnikov in barvali velikonočna jajčka,
- prebrali tudi kakšno knjigo in se pridno udeleževali bralnih uric,
- ker radi dobro jemo, smo z velikim veseljem prisostvovali pri pripravi različnih jedi v okviru kuharske delavnice »Okusi svetov«,
- poskrbeli smo za ureditev naše okolice,
- s pomočjo Lions kluba, sodelavcev in seveda vas, stanovalcev, zasadili balkonska korita,
- se izkazovali v ročnih spretnostih,
- se odpravili na izlet na Gospodično,
- se dopisovali z učenci OŠ Drska in s tem utrjevali medgeneracijsko sodelovanje,
- imeli kopico družabnih dogodkov

in še in še zanimive vsebine smo tudi z vašo pomočjo pripravili.

Med drugim nismo pozabili na »kravžljanje možgančkov« in vam pripravili nekaj miselnih nalog. Prepričani smo, da jim boste povsem kos.

Toliko zaenkrat, podrobnosti pa seveda v nadaljevanju odkrijte sami.

Lepo vabljeni, da se nam s svojimi zgodbami pridružite tudi vi in s tem obogatite vsebino našega glasila.

Želimo vam prijetne poletni dni.

*Za uredniški odbor
Brigita Konček*

PUSTNO VESELJE Z MAŠKARAMI IZ SLUŽBE REHABILITACIJE

V pustnem času se je po našem domu znova razlegalo veselje – obiskale so nas prav posebne maškare, ki jih sicer dobro poznamo tudi brez mask. To so bile naše drage sodelavke iz službe rehabilitacije, ki so se za en dan prelevile v razigrane in pisane pustne like ter s tem pričarale nepozaben dopoldan za vse stanovalce.

Smeh, petje, ples in dobra volja so preplavili hodnike doma. Med maškarami smo lahko prepoznali čmrlja, čebelico, metulja, pa tudi babico z juga, ki je nasmejala vse, ki so jo srečali. Stanovalci so dogajanje spremljali z velikim veseljem, nekateri pa so se tudi sami pridružili pustnemu rajanju s svojimi maskami, klobuki ali pisanimi rutami.

V skupnih prostorih smo poskrbeli še za psihofizično kondicijo, zapeli smo nekaj znanih pesmi, zaplesali in se sproščeno družili ob svežih krofih in veliko dobre volje. Vzdušje je bilo res praznično in srčno. Skupaj smo dokazali, da smeh in veselje nimata starosti!

Takšni dogodki imajo za naše stanovalce poseben pomen – ne le da jih razveselijo in jim popestrijo vsakdan, ampak jim prinesejo tudi občutek povezanosti, topline in skupnosti. Ena izmed stanovalk je po dogodku dejala: *»Ko pride pust, se zdi, kot da se za trenutek vse pomladi – tudi mi!«*

Zaposlenim iz službe rehabilitacije se iskreno zahvaljujemo za trud, izvirnost in srčnost. S svojo energijo in pozornostjo so nam polepšale dan in dokazale, kako malo je treba, da nastane nekaj resnično lepega.

Komaj čakamo, da nas naslednje leto spet obiščejo – ali pa nas presenetijo še kdaj prej!

PRESENEČENJE NA DAN MUČENIKOV

Posebne pozornosti so bili letos ob dnevu mučenikov prvič deležni tudi naši stanovalci. Presenetile so jih novomeške policistke, ki so jim namesto trnja prinesle nagelj.

Vidno presenečeni in ganjeni stanovalci so ga z veseljem sprejeli. Srečanje je potekalo v prijetnem vzdušju, prepredeno z dobro voljo, pogovorom in smehom.

Zahvaljujemo se jim za lepo pozornost in z željo, da bi naše druženje postalo tradicionalno.

Petra Mihalič

VELIKONOČNI PRAZNIKI V DSO NOVO MESTO

Sem Ivanka, v pokoju že 29 let. Zelo rada pa se spominjam velikonočnih prazničnih in predprazničnih dni. Dobro se spomnim, kaj vse smo otroci morali postoriti. Najprej je moralo biti vse pospravljeno, potem pa smo pekli kruh, potico itd. Nazadnje pa je prišlo še barvanje pirhov. Barvali smo jih navadno z barvo, rdečo barvo. Kasneje pa, ko so zrasli moji otroci, smo jih kuhali v čebulnih olupkih, v črnem vinu in na njih lepili slikice. To so zame zelo lepi spomini. Sedaj pa že eno leto živim v DSO Novo mesto. Letos je praznično vzdušje potekalo malo drugače. Vendar je bilo enkratno. Zbrali smo se v naši oddelčni jedilnici. Stanovalci in stanovalke, terapeutka pa nam je prinesla jajčka, najlon nogavice in vse, kar smo potrebovali. Pridružile so se nam tudi ženske iz društva podeželskih žena. Prinesle so razne listke rastlin in nam pomagale vse to zaviti v najlon nogavico. Jajca smo nato skuhalo. Zelo sem se razveselila, ko sem med ženami

zagledala bivšo sodelavko. Bilo je zelo prijetno – veselo. Zaželeli smo si vesele praznike in se poslovili. Želim si še veliko tako prazničnih dni.

Ivanka Weiss

BRALNE URICE

- s Francijem Kekom

Letos obeležujemo 660-letnico Novega mesta. V DSO Novo mesto smo se odločili, da bomo bralne urice v mesecu aprilu in maju posvetili našemu mestu. Našli smo veliko zapisov in zanimive literature, ki so iztočnica za prijetne pogovore o preteklosti in sedanjosti Novega mesta.

V torek, 15. aprila 2025, se je našemu vabilu prijazno odzval Franci Kek.

Uvodna tema pogovora so bili dolenjski posebnosti, ki so bili v preteklosti nepogrešljiv sestavni del novomeškega, dolenjskega vsakdanjika. S pomočjo ustnih in pisnih virov je njihove zgodbe zapisal Slavko Dokl.

Pogovor smo nadaljevali o pomembnih, ustvarjalnih ljudeh, ki so zaznamovali razvoj Novega mesta na različnih področjih. Tudi o njih je Slavko Dokl zapisal veliko anekdot in prilog.

Franci Kek je zelo aktiven na različnih področjih. Je igralec, scenarist, filmski producent, organizator, nekdanji košarkar ... Pri svojem delu in ustvarjanju se srečuje z veliko ljudmi, zato nam je urico popestril z zanimivimi prilogami in anekdotami. Stanovalci so se mu pridružili v pogovoru in povedali nekaj izkušenj iz svojega življenja.

Ob zaključku srečanja nam je Franci povedal še nekaj zanimivih dogodkov, ki so se mu zgodili ob snemanju filma in skrite kamere.

Franciju Keku se zahvaljujemo za prijetno druženje.

- z dijaki Gimnazije Novo mesto

V torek, 27. maja 2025, so se nam na bralnih uricah pridružili dijaki Gimnazije Novo mesto. Pod vodstvom prof. Suzane Krvavica so pripravili recital poezije pesnikov in pesnic, ki so živeli v Novem mestu ali bili kakorkoli z njim povezani. Profesorica je na kratko predstavila zanimivosti iz življenja ustvarjalcev, ki so v našem mestu pustili velik pečat, dijaki pa so recitali njihove pesmi.

Slišali smo pesmi Valentina Vodnika, Franceta Prešerna, Dragotina Ketteja, Otona Župančiča, Vere Albreht, Severina Šalija, Janeza Kolenca, Marjance Kočever, Smiljana Trobiša in drugih.

Svoje pesmi sta nam ob koncu recitala predstavili tudi dijakinji Pia Jovanovič in Iza Zupančič. Tako smo po besedah profesorice sklenili krog od prvega pesnika do pesnikov, ki se še rojevajo.

Druženje smo zaključili ob prijetnem klepetu. Vsi smo se strinjali, da si takih srečanj še želimo.

Vsem dijakom in prof. Krvavici se iskreno zahvaljujemo za lep kulturni dogodek.

Mentorica bralnih uric
in prostovoljka Brigita Bele

KUHARSKE DELAVNICE – OKUSI SVETOV

Ukrajinski vinegret – solata z rdečo peso

17. 4. 2025 sem se po službi udeležila kuharske delavnice *Okusi svetov*, ki je bila organizirana v okviru projekta *Moja pot*, ki spodbuja ozaveščenje o migracijah. Izvedlo ga je Društvo za razvijanje prostovoljnega dela Novo mesto (DRPD) in KUD Sevdah Novo mesto. Kuhali so predstavniki različnih etničnih kultur, nekateri izmed njih zaposleni v DSO Novo mesto.

Možno je bilo sodelovati pri pripravi azijskih, ukrajinskih ali balkanskih jedi. Jaz sem si izbrala ukrajinsko. Všeč mi je bil ta dogodek, saj je poudaril pomembnost uspešnega vključevanja tujih delavcev v lokalno okolje.

V Novem mestu živi kar precej migrantov in lepo je imeti priložnost, da se lahko bolje spoznamo. Tako meni tudi minister Simon Maljevac, ki se je dogodka udeležil osebno. Med delavnico ukrajinskih jedi me je presenetil recept za solato iz rdeče pese, ki se mi je sprva zdel nekoliko nenavaden, vendar mi je bila solata na koncu všeč.

Na delavnici smo prejeli tudi knjižico receptov, v kateri so zbrani recepti jedi, ki so bile pripravljene na vseh treh delavnicah. Lahko se pohvalim, da sem si jo pripravila tudi sama doma, malo po receptu in malo po svoje 😊.

Po koncu delavnic smo imeli pogostitev v avli. Tako smo lahko vsi udeleženci poskusili različne jedi. Še dobro, da je avla dovolj velika za tako dolgo mizo, ki se je kar šibila pod težo dobrot. Poskusila sem azijsko jed, sestavljeno iz pečene jagnjetine z rižem in rozinami, različno cvrtje, posladkala pa sem se z bosansko *tufahijo* – kuhano jabolko nadevano z orehi – in mlečno rezino, oblito s karamelo, ki se ji reče *trilece* in je tipična albanska sladica. Dobra hrana vedno paše, dobra družba pa še bolj.

Deruni – krompirjeve palačinke

Vareniki s krompirjem

Tamara Gracel

DAN ZA SPREMEMBE

Dan za spremembe je letos potekal pod sloganom »Naj tvoja volja spreminja vesolja!« in res ga je. Skupaj z Območnim združenjem Rdečega križa Novo mesto smo organizirali urejanje okolice Doma. Sodelovali so prostovoljci Rdečega križa, mladi prostovoljci iz Gimnazije Novo mesto, Srednje kmetijske šole Grm, Osnovne šole Šmihel in Srednje tehniške gimnazije Novo mesto, zaposleni in stanovalci doma. S skupnimi močmi smo okolici dali novo, urejeno spomladansko podobo. Uredili smo cvetlične grede, trate, pometli okolico, prebarvali visoke grede in klopce, pograbili listje ...

Polepšali smo svoje malo vesolje, ki nas objema v okrilju prelepe narave.

Hvala vsem sodelujočim za pripravljenost, trud in dobro voljo.

Petra Mihalič

DAN ZA SPREMEMBE

Ta dan smo se zbrali prostovoljci, zaposleni v DSO in stanovalci našega doma, ki so bili pripravljene sodelovati. Imeli smo »udarniško akcijo«. Razdelili smo se v skupine in si dodelili delovne postaje, jaz sem bil skupaj z delovnima terapevtkama Andrejo in Jasmino. Odstranjevali smo plevel ob tlakovani poti, pometali pohodne poti in odstranjevali suhe veje. Punci, čeprav pravimo, da mladi ne znajo poprijeti za delo, sta bili izredno pridni, tako kot vsi drugi, to moram poudariti. Z njimi sem vztrajal celo dopoldne, ampak priznam, ker nisem takega dela več vajen, sem bil kasneje kar utrujen. Sicer terapevtk nisem čisto dohajal, sem se pa zelo trudil. Vmes smo se okrepčali in spili kak požirek vode. Prigovarjali so mi, naj se tudi za kakšno minuto usedem, vendar nisem želel počivati več kot ostali. Skupaj smo uredili okolico domačije in ker je bilo pridnih rok dovolj, je bilo opravljenega veliko dela. Po končanem delu sem se, poleg utrujenosti, počutil zelo dobro, ker sem to delo vedno rad opravljal tudi doma.

Rudolf Poreber

IZDELAVA ČESTITK

V zimskih mesecih smo na oddelku skupaj z delovno terapevtko Alenko dokončali in spakirali novoletne čestitke, ki smo jih izdelale tri stanovalke. Izdelale smo tudi velikonočne čestitke.

V aprilu so se ponovno začela srečanja skupine za vezenje, katere se nas je v povprečju udeležilo osem stanovalk. Alenka nas je naučila nekaj novih vzorcev, izdelovali smo čestitke z motivi tulipanov, marjetic, spominčic, vrtnic itd. Na skupini se lepo razumemo in si med sabo po zmožnostih tudi pomagamo. Če nam kaj ne gre, nam terapevtka z veseljem priskoči na pomoč.

Ivanka Vidic

IZLET STANOVALCEV H KOČI NA GOSPODIČNI

20. maja smo se stanovalci DSO odpravili na izlet h koči na Gospodični na Gorjancih. Turistična vodička nas je že med vožnjo z avtobusom seznanila z značilnostmi Gorjancev in Trdinovimi zgodbami o Gorjancih. Poskrbela je tudi za dobro voljo. Pri koči nas je pozdravilo toplo sonce in seveda okrepčilo – kava ali čaj.

Posladkali smo se z odličnim borovničevim štrudlom. Ob zvokih domače glasbe se je nekaj parov tudi zavrtelo. Nekateri so bili tukaj verjetno prvič. To zame ne velja, saj sem bil na Gorjancih že večkrat – prvič leta 1960. Toda ta izlet ima zame drugačen pomen. S sostanovalci se podružiš izven zidov doma in se počutiš sproščeno. V mislih se povrneš na prehojeno življenjsko pot in za trenutek pozabiš na tegobe, ki te tarejo.

Prepričan sem, da si vsi udeleženci želimo ponovitve takega izleta v naravo.

Hvala upravi DSO, ki nam je to omogočila.

Marjan Šinigoj

KOLESARSKA DIRKA

V mesecu februarju so kolesarji negovalnega oddelka v pritličju in prizidka Bob ponovno stopili v akcijo. Oddelka se pri kolesarski dirki tedensko izmenjujeta. Mnogi stanovalci po tovrstni terapiji navajajo boljše počutje in manj bolečin v sklepih, predvsem ramenih. Nekateri stanovalci tudi popoldne izkoristijo namizna kolesa, ki se nahajajo v pritličju negovalnega oddelka. Če imate možnost, jih izkoristite tudi ostali.

Skupinsko zmago so si vsak mesec do sedaj priborili stanovalci iz Boba. Med ženskami je trikrat najdlje kolesarila gospa Peterc, med moškimi pa so priznanja za najboljše kolesarje prejeli gospod Robek, gospod Darovec in gospod Oblak.

Vsem kolesarjem se zahvaljujem za vestno udeleževanje na 10–20 minutnih kolesarskih odpravah in za pozitivne odzive na našo kolesarsko dirko.

Alenka Vovko
Delovna terapevtka

SAJENJE BALKONSKEGA CVETJA

V objemu pozitivne energije in delovne vneme smo zaposleni skupaj s stanovalci in Lions klubom Novo mesto posadili preko 850 balkonskih rož, ki krasijo naše balkone.

Lions klubu Novo mesto se iskreno zahvaljujemo za donacijo za nakup rož in aktivno sodelovanje v akciji sajenja.

Balkonske rože imajo estetsko, čustveno, zdravstveno in uporabno vrednost, zaradi česar so pomemben bivalni element.

Bivanje v okolju z rožami pri stanovalcu pozitivno vpliva na razpoloženje. Rože ustvarijo občutek zadovoljstva in sreče, hkrati pa prispevajo k sprostitvi in zmanjšanju stresa. Gojenje rož stanovalcem pomeni ustvarjalno in sproščujočo dejavnost, ki jim daje notranje zadovoljstvo, ponos in povezavo z naravo. Dodano vrednost imajo predvsem za tiste stanovalce, ki so v večini vezani na svoje sobe in jim balkon predstavlja okno v svet. Cvetje zahteva tudi ustrezno skrb in predvsem zalivanje.

Zato ne pozabite na naše krasotice in jih redno zalivajte preko poletnih mesecev.

Petra Mihalič

NOV ZAČETEK

Odločila sem se, da grem v Dom starejših občanov v Novem mestu. Občutki so bili mešani ... žalost, tesnoba.

Sedaj sem tu dober mesec. Psihično stanje se je stabiliziralo. Žalost in tesnobo je odnesel veter. Bivanje v domu jemljem iz pozitivnega stališča – hotel brez bazena.

Ne bom rekla, da je to zadnja postaja. To je nov začetek v novo poglavje življenja. Občutki so mešani z žalostjo in zadovoljstvom nad pametno odločitvijo.

Šla sem na sprehod do kmetije, na pogovor s kozami in konjem. Sedla sem na klop, poslušala ptičke in uživala v vršanju dreves. Prevzel me je nepopisen mir. Moje srce je pelo s ptički in vršanje drevesnih krošenj me je osrečilo.

Spoznala sem ... O Bog, kako malo je potrebno za srečo.

Marija Regali

ZDRAV ZAJTRK Z JAJČKI

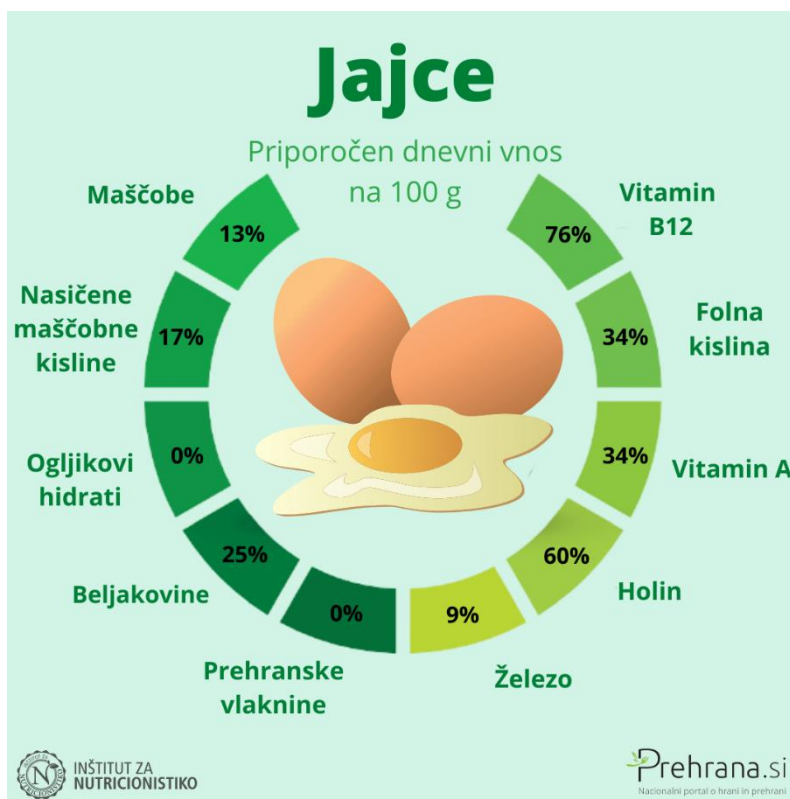
Združili smo moči različnih služb našega Doma in skupaj s prostovoljci enkrat mesečno razveselimo naše stanovalce s posebnim zajtrkom. Že zjutraj po hodnikih zadiši po sveže pečenih jajčkih, ki jih preko celega tedna pečemo po oddelkih.

Stanovalci navdušeno opazujejo pestro dinamiko peke in pohvalijo okusna jajčka. Hvala vsem prostovoljcem Rdečega križa Novo mesto in našim zaposlenim, da še dodatno poskrbijo za široke nasmeške naših stanovalcev in za zdrav uravnotežen zajtrk.

Jajca na oko so priljubljena po vsem svetu. So bogat vir hranil, saj vsebujejo vse esencialne aminokisljine, številne vitamine in minerale, so pa tudi bogat vir holina. Holin je naravna snov, ki je v telesu potrebna za normalno delovanje celic. Najnovejše študije tudi navajajo, da maščobe v jajcih niso zdravju neprijazne, temveč mu koristijo.

V enem jajcu je približno šest gramov beljakovin in samo 70 kalorij. Če si boste za zajtrk privoščili dva, boste do kosila nedvomno imeli dovolj energije za vse naloge, ki so pred vami. Želim vam dober tek in prijeten dan. 😊

Petra Mihalič

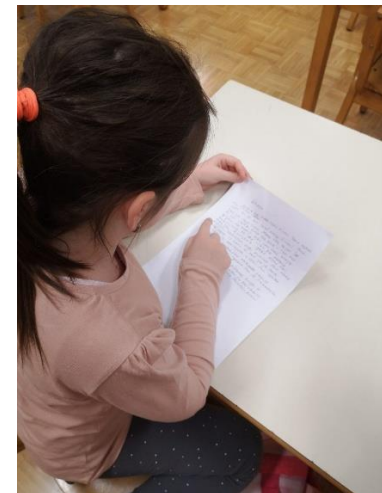
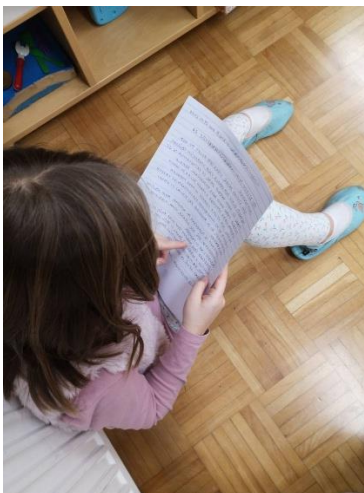
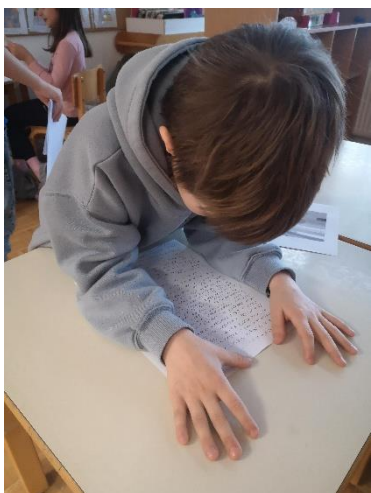
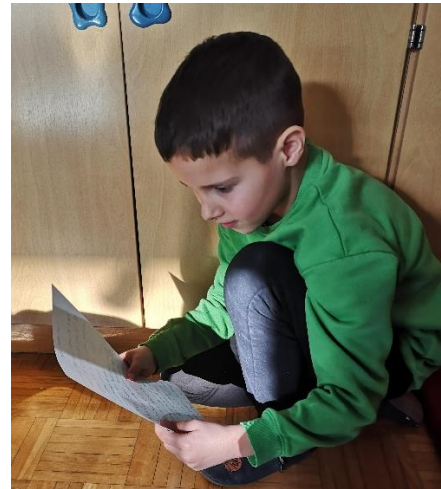
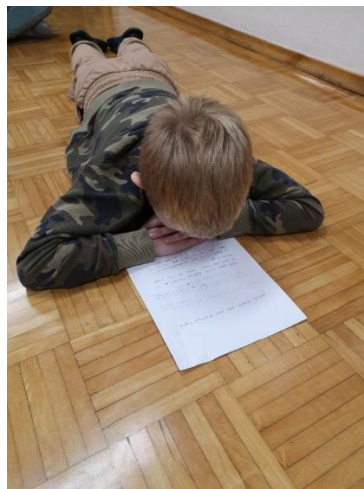
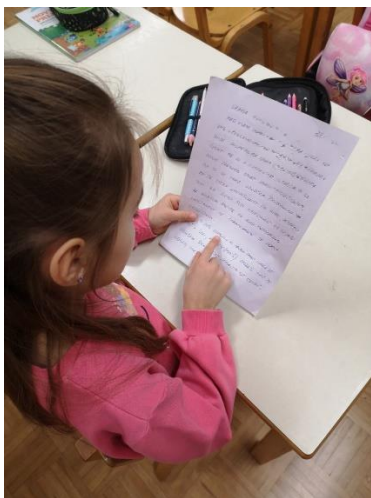
DOPISOVANJE Z OŠ DRSKA

V mesecu oktobru je gospa Simona Tasič, ki je v Osnovni šoli Drska koordinatorka projekta Teden pisanja z roko, izrazila željo po dopisovanju otrok 2. razreda podaljšanega bivanja z našimi stanovalci. V okviru delovno terapevtske obravnave smo vključili 17 stanovalcev, ki so si bili pripravljene dopisovati s 17 otroci. Še poseben izziv za naše stanovalce je bilo pisati z velikimi tiskanimi črkami, saj so učenci drugega razreda le tako lahko sami prebrali dobljena pisma. Da so si otroci lažje predstavljali s kom si dopisujejo, smo delovne terapevtke fotografirale stanovalce in njihove fotografije priložile k napisanim pismom. Stanovalci pa so tudi dobili fotografije otrok.

Trenutno smo v četrtem krogu dopisovanja in kot se lahko vidi iz fotografij, v obojestransko veselje in zadovoljstvo. V mesecu maju so nam naši dopisovalci skupaj z ostalimi učenci OŠ Drska pripravili lepo prireditev, ki smo jo nadgradili s skupnim druženjem vseh dopisovalcev. Z dopisovanjem stanovalci krepijo svoje kognitivne in motorične spretnosti, si prizadevajo ohranjati lepo slovensko pisano besedo in kar je še posebej pomembno, dosegli smo resnično lepo povezanost med generacijami.

Barbara Čutuk

*Srečen je, kdor se je naučil
živeti zadovoljen z malim.*

Latinska modrost

Takole so dopisovanje doživeli nekateri naši stanovalci

V Osnovni šoli Drska so izrazili željo, da bi si z nami dopisovali. To me je razveselilo, saj imam te male »škratke« resnično rada.

Delovna terapevtka Barbara nam je razdelila njihova pisma. Izbrala sem deklico Lino, ki obiskuje drugi razred osnovne šole. Njeno pismo je bilo pristrčno in polno narisanih srčkov. Kadar prejmem odgovor na moje pismo, se mi usta raztegnejo v vesel nasmeh. Vidim njeno pisavo in čutim njene misli ter se poskušam vživeti v njena leta ter njeno mišljenje.

Spoznala sem jo, ko so pri nas nastopali. Njihov nastop je bil pravi spektakel plesnega gibanja in usklajenosti med njimi. Po koncu nastopa smo se družili v prostoru delovne terapije. Tako sva imeli priliko spoznavati ena drugo. Uživala sem v njeni družbi in mislim, da je bilo to v obojestransko veselje. Ta dejavnost mi veliko pomeni. Pri tem delu še sama postanem mlajša za nekaj let.

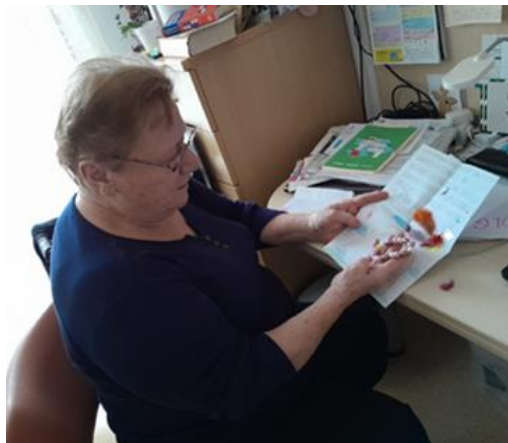
Štefanija Mrvar

V septembru, začetku šolskega leta 2024–2025 smo se povezali z Osnovno šolo Drska in si začeli dopisovati z učenci 2. razreda. Izbrala sem pismo učenke Lane. Na začetku nisem vedela, kako bo dopisovanje izgledalo. Že po prvem pismu pa sva se »ujeli«. Ena drugi sva postavljali vprašanja, na njih odgovarjali in tako sva se spoznavali.

Ko pa sta se naša delovna terapevtka Barbara in mentorica OŠ Drska dogovorili za njihov obisk, sem se ponovno spraševala, kako bo to izgledalo. Osnovnošolci so nam pripravili zelo lep program. Nastopali so z igro, pesmijo, plesom ... Tako lepo so se pripravili, naučili program na pamet in ga izvajali brez napak, brez branja besedila. Vsa pohvala mentoricam, da so jih tako lepo naučile.

In veste, kako sva se z Lano na nastopu prepoznali? Ves čas sem gledala nastopajoče deklice in se spraševala, katera je Lana. V oči mi je »padla« drobna deklica, ki je zelo lepo nastopala. Večkrat sva se spogledali. Nekako spontano mi je pozornost pritegnila njena zapestnica, s katero se je nervozno igrala. To je to sem rekla, ker sem imela tudi jaz na roki podobno zapestnico, ki mi jo je podarila Lana. Ko sva se spogledali, sem dvignila roko z zapestnico, pokazala nanjo in prikupno dekletce je prikimalo in se mi nasmehnilo.

Na skupinskem srečanju v delovni terapiji sva se prijetno pogovarjali. To drobno, pristrčno dekletce, ta njena pozitivna energija, me je vso prevzela. Žal je konec šolskega leta. Otroci bodo odšli na počitnice. Kot mi je Lana napisala v zadnjem pismu, bo odšla tudi k babici v Bosno in k stricu na kmetijo. Tam bo preživela nekaj srečnih dni, saj obožuje živali. Upam, da bomo jeseni nadaljevali z dopisovanjem. Navezala sem se nanjo, njena pisma mi polepšajo dneve in spravijo do pozitivnih misli. In kot mi je napisala v zadnjem pismu: »Bodite

zdravi in nasmejani, to vam želi dopisovalka Lana in to pismo Olga vam bo zagotovo všeč.« Nima vsak posluha za starejše. Vsa njena pisma so okrašena z raznimi srčki, slikicami živali, novoletnimi okraski, lepimi ribicami, barvnimi dodatki, zato se jih že vnaprej veselim. Vse lepo želim Lani med počitnicami. Hvala naši delovni terapevtki Barbari, ker poskrbi, da nam ni dolgčas in upam, da bomo jeseni z njeno pomočjo dopisovanje nadaljevali.

Olga Slanc

Dopisovanje mi je bilo zanimivo. Prijazno od otrok, da so se odločili za to.

Olga Bele

V mesecu maju so nas obiskali učenci 2. razreda Osnovne šole Drska. Pripravili so nam čudovit nastop folklore, pevskega zbora in modernega plesa. Vsak nastop nas je močno navdušil in velik aplavz je to tudi dokazal. Bili so zares zelo dobri. Po končanem nastopu pa smo se še malo družili z mladimi dopisovalci. Obljubili smo si, da si bomo še naprej dopisovali. Upravi Doma pa velika hvala za tako lepo presenečenje.

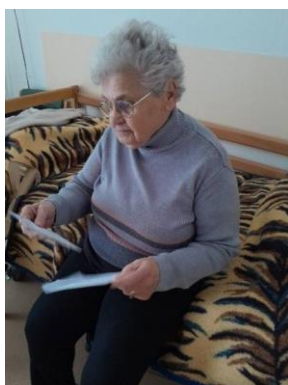
Marija Povše

Začeli sva si dopisovati s sedemletno šolarko Mašo. Tako lepo se mi je predstavila in z lepimi, velikimi tiskanimi črkami napisala, da hodi v Osnovno šolo Drska in da ji je ime Maša. Povedala je tudi, da ima sestrico. Rada ima živali. Doma ima psička in muco. Povedala mi je, da imajo doma vrt, ki ga obdelujejo starši. Videla sem, da rada riše, saj je bil pisemček ves okrašen z mnogimi zvezdicami, srčki, ptički, metuljčki, smrekicami, v sredini pa je narisala naju dve.

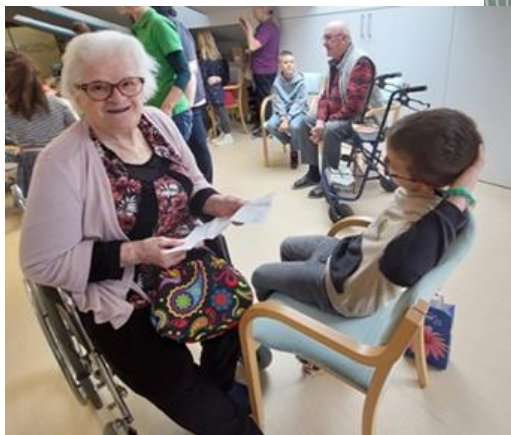
Njena šola nas je obiskala z zelo lepim, bogatim, kulturnim programom. Žal sem jaz tako oglušela, da sem razumela le malo. Po prireditvi smo se dopisovalci še malo družili na kratkem pogovoru. Žal mi je, ker tako slabo slišim in se z Mašo nisva mogli pogovoriti kaj več. Veliko so mi pomenila njena pisma. Razmišljala sem o njej, da je tako mlada, tako resna in da so njena pisma tako pristrčno napisana. Po počitnicah bova nadaljevali z dopisovanjem in si pripovedovali o dogodkih ki so se zgodili.

Urška Judež

Ob obisku dopisovalcev smo bili vsi zelo srečni. Želimo si se več obiskov. Pišite nam še večkrat v naslednjem letu. Zelo se veselimo pisem in obiskov.

Ida Tavčar

Tako so obisk v Domu doživeli otroci

OBISK V DSO

OBISK V DSO MI JE BIL
ZELO VŠEČ. ZELO SEM BILA
SREČNA, KO SEM SREČALA
GOSPO ŠTEFKO. MED NASTO
POM SEM BILA VESELA IN
SEM NESTRPNO PRICAKOVALA
SREČANJE. SREČANJE Z GA ŠTEFKO
MI JE BIL ZELO VŠEČ IN
VESELO. MALO SEM SE MED
NASTOPOM TRESLA KER ME
JE BILO STRAH, KO SMO S
ETI V ŠOLO SEM SE POCUJE
LA LJUBEZNIVO IN DA,

ME IMA ŠTEFKA RADA.
ŽELIM SI DA, BOGA ŠTEFKA
BILA ZDRAVA TER DA, BOM LAHKO
GA ŠTEFKO VEČKRAT JO OBISK-
ALA.
OD LINE VRBETIČ.♡

Želo sem se veselil obi-
ska Doma starejših obča-
nov Nova mesto. Tam sem
spoznal novega dopis-
ovalca Ivana. Imeli smo
se lepo in vsi smo
bili veseli.

Patrik

OBISK V DSO

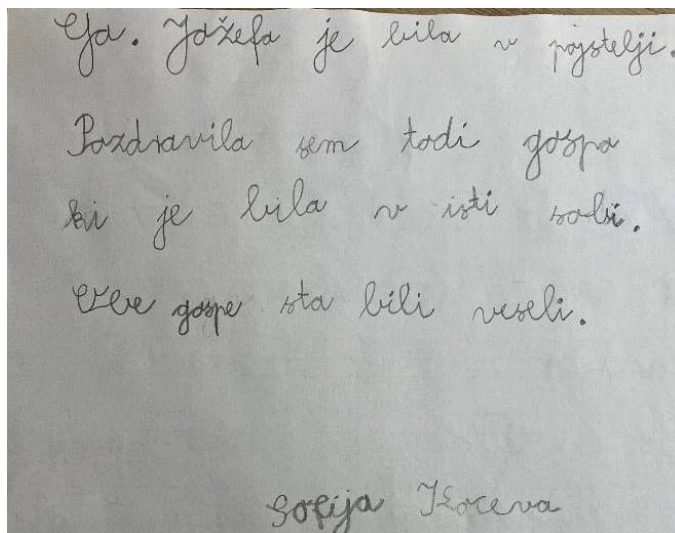
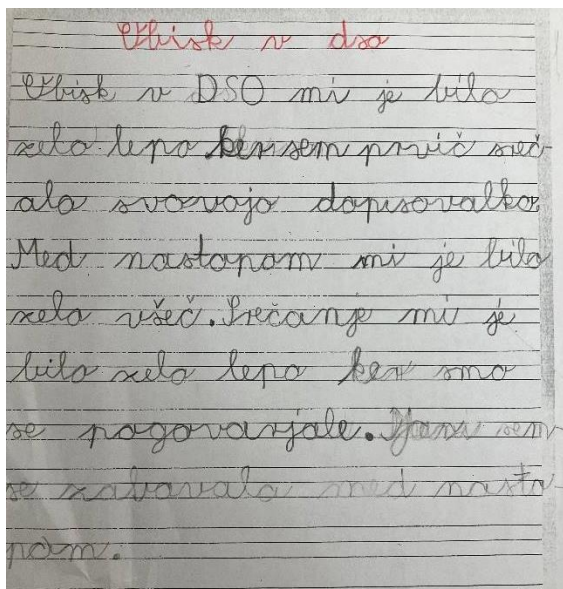
Na obisku mi je bilo
zele všeč, ker smo naša
dopisovalca videli v živo.
Med nastopom sem uživa-
la in se odpravila.
Naračethu me je bila
mala brava ko sem gov-
orila pa mikrofona,
ampak potem je bila
bolje. Ko je bilo konec
sem bila vesela.

smo se srečali v enem
prostoru in smo se začeli
pogovarjati. potem smo
se poslovili in odšli v
šola. Na srečanju sem se
imela zelo lepo.

Jana Dapa.

Obisk v DSO

Ko sem videla ga, Ana in
ga. Jozefa nisem jlt mogla
prepoznati. Želo sem bila
vesela ker sem ga Ana in
ga. Jozef videla v živo. Želo
sem bila ponosna ko sem nastopala.
Timela sem malo breza, hčiudena
sem bila ko sem srečala ga,
Ana. Zmotila sem se ko sem
videla dve gospe najprej sem
pozdravila napacno ga, potem
sem pozdravila ga. Jozefa.

8. FEBRUAR – SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK – PREŠERNOV DAN

Pa smo ga le dočakali – Prešernov dan – naš najbolj cenjeni praznik! Letos je bilo za nas namreč posebno težko zimsko obdobje: skoraj brez snega, brez pravega mraza z mnogimi prazniki, okrasitvami, pogostitvami in sploh obdobje, da smo kljub božiču, Miklavžu in novemu letu, skoraj vsi zboleli. Končno je vse to minilo in smo z veseljem dočakali nas najlepši kulturni praznik Prešernov dan in z njim upanje na vesele, kulturne čase.

Slovenci smo ponosen narod, zato smo svoj največji praznik posvetili velikanu naše kulture Francetu Prešernu in s tem pokazali kako visoko cenimo svojega umetnika, ki je z veličastnimi Poezijami umestil maloštevilne Slovence med visoko cenjene kulturne narode.

Vendar pa se nam je prav tako že zgodilo silno neprijetno vedenje določenega sloja slovenskih politikov, ki je na najbolj nekulturen način napadla slovenske umetnike in jim očitala Prešernove nagrade. Večina nas, ponosnih kulturnih Slovencev, je zaradi takega vedenja do umetnikov močno prizadeta in užaljena! Kultura je namreč naše največje bogastvo!

Ljudmila Starič

MOJA MAMA

Zadnja leta živim v DSO in moja dva otroka me redno obiskujeta. Oba sta precej oddaljena, vendar sta dogovorjena, da hčerka prihaja k meni ob sobotah, sin pa ob nedeljah. Neizmerno sem ju vesela, vendar čedalje bolj ugotavljam, da imata poleg odgovorne službe in družine z mano vse preveč obveznosti. To sem jima povedala, ampak sta mi odgovorila, da to delata z veseljem, ker me imata rada.

Moja mama na desni strani in njena sestra

Pa sem začela razmišljati o svoji pokojni mami in najinih odnosih. Moja mama je bila rojena v vasi Karteljevo, kjer so imeli veliko kmetijo in številno družino. Nad vasjo je stal grad Hmeljnik, v katerem je poleg ostalih članov, živela tudi deklica Ana, ki je bila enako stara kot moja mama. Postali sta veliki prijateljici, se skupaj šolali in ko sta bili starejši, odšli v gospodinjsko šolo, ki je bila v Mali Loki. Naučili sta se pripravljati različno hrano in brezmejno dobro pecivo. S takim znanjem, veliko nadarjenostjo in humanostjo je po poroki z mojim očetom postala moja zlata mama. Bila sem zadnja od njenih devetih otrok in z veseljem povem, da sem bila vse življenje njena ljubljenska. Ko je bila stara preko osemdesetih let, je počasi omagala in za vsako ceno želela, da pridem jaz k njej domov.

Moji sorodniki so me hitro poklicali in sporočili mamino željo. Jaz sem bila takrat že učiteljica in sem učila na Bučki. Hitro sem pohitela na avtobus, ki me je pripeljal domov k mami. Bila je slabotna, vendar neizmerno vesela, ko me je zagledala. Objela sem jo in ji povedala, kako zelo jo imam rada, ker je najboljša, najskrbnejša, najlepša mama na svetu. V solzah sva se objemali in mama je z nasmeškom na ustih v hipu mirno zaspala ob meni, za vedno. Vsi otroci smo za njo glasno jokali, saj smo vedeli, da bomo morali odslej živeti brez nje. To je bil za vse nas najbolj žalosten trenutek. Opravili smo vse potrebne obrede in se vrnili žalostni domov v prijazno hišo. V solzah smo obujali spomine, kako srečni otroci smo bili, ker smo imeli tako dobro mamo. Jaz sem se vrnila na svoje delovno mesto. Ob mojih učencih sem skušala mirno nadaljevati svoje delo. Ko pa sem legla, so bili tu spomini. Spomnim se, da je po očetovi smrti mama takoj sprejela tudi njegove odgovornosti. Sklenila je, da bodo starejši otroci ostali na kmetiji, ker ona rabi zdrave, mlade delovne ljudi, mlajši trije pa se bodo šolali. Novi časi bodo zahtevali ljudi z velikim znanjem, je rekla. Vsi smo se strinjali in tako se je zgodilo. Jaz sem po končani osnovni šoli opravila še gimnazijo in petletno učiteljsko. To je želel tudi oče, ker sem mu že kot štiriletna deklica brala njegove časopise Domoljub, Bogoljub in druge. Oče je namreč imel zelo rad časopise in knjige. Veliko so ga obiskovale učiteljice iz

Mamina družina

Vsi otroci smo za njo iskreno žalovali. Sedaj ji nosi na grob cvetje iz domačega vrta moja hčerka Tanja, saj sta bili kar nekaj let veliki prijateljici!

Spomini na našo zlato mamo pa bodo večni.

Ljudmila Starič

HODILI SMO BOSI

Večkrat prebiram v časopisih in revijah o težavah, ki jih imajo ljudje s svojimi nogami. Zdravniki jim poleg ostalih nasvetov priporočajo, naj hodijo veliko bos. Pa mislim, da jaz pri visoki starosti še kar dobro hodim. Morda pa mi pomaga moja stalna bosa hoja v otroštvu doma ali celo pri različnih dejavnostih. Rada sem hodila bosa po mehki travi, čeprav me je večkrat pičila kakšna čebela, ker smo imeli doma velik čebeljak. Jokala sem, pa ne zaradi bolečine, ampak zato, ker čebelica po piku umre. Njih pa sem imela rada, ker so tako delavne, da so nam nabrale toliko medu, da smo ga jedli vsak dan kar z žlico. Mama in starejše sestre pa so znale pripraviti tudi različne medene dobrote. Potem so naučile tudi mene in moja otroka sta se sladkala s tem vsak dan. Zato sta ves čas zdrava in močna. Dobro ju nosijo tudi noge, saj sta z veseljem skakala bosa po mehki travi.

Jaz živim sedaj v DSO Novo mesto, a vendar mi dajo za zajtrk maslo in med, ker to želim. Včasih sem hodila bosa tudi na pašo, vendar je bilo to težje, ker so živali, ki jih je bilo veliko, rade poiskale hrano na boljših poljih. Najraje so imele koruzo in deteljo. Tam so delale škodo pa še nevarno je bilo, ker bi lahko požrle preveč in bi rabile pomoč, ker bi drugače lahko poginile. Jaz sem to vedela, zato sem morala močno hiteti, da sem to nevarnost preprečila. Ampak na teh poteh ni bilo mehke travice, temveč ostro kamenje. Pogosto sem si z njimi bose noge poškodovala do krvi, ampak preprečila sem velike nesreče, zato nisem jokala. Otroci smo bili prepričani, da lahko hodimo bos po Veliki noči in tega sem se jaz zelo veselila. Toda zjutraj je bila rosa hladna, včasih je bila celo slana. Takrat nas mama ni pustila ven bose. Zato smo se veselili sonca, si takoj sneli

copate in pohiteli bosu na zeleno, mehko travo. Mislim da je bilo prav zaradi tega naše otroštvo, ki je bilo povezano z naravo, s svežim zrakom in soncem, lepo, nasmejeno, razigrano, veselo in zdravo. V naši družini ni bil nikoli nihče bolan, čeprav smo delali bosu na polju. Moja mama je poznala vsa zelišča in nam z njimi hitro pomagala pri vseh nezgodah, ki smo jih doživeli, tudi pri igrah ob nedeljah in praznikih. Ko sem odrasla in končala študij, sem dobila delovno mesto na šoli v vasi Bučka. Moji učenci so hodili v šolo bosu. Še sedaj rada gledam slike mojih učencev, kjer so vsi moji najdražji otroci bosu. Ganjena sem in pogosto jih primerjam z današnjimi. Kljub vsem napredkom, naši otroci ne hodijo bosu, ne skačejo brezskrbno po mehki travi, z njimi se ne igrajo sestre in bratje, z njimi ni staršev, ker so v službi. Otročje noge so pokrite s toplimi nogavicami in čevlji. V rokah imajo pametne telefone, ki jim ne prinašajo nič lepega. Odrasli pa govorijo o mladih samo slabe stvari in zahtevajo zanje kazni. To glasno zahtevajo tudi poslanci v parlamentu. Žalostno! Torej nič o ljubezni, sreči, bosih nogah ... Upam, da imajo otroci, ki jih je tako malo, še babice in dedke ali celo prababice, ki jih imajo radi, so na njih ponosni in jih učijo, kako naj živijo, da bodo veseli in srečni.

Ljudmila Starič

MAREC 2025

Marec je po mojih doživljajih v DSO najlepši mesec v letu. Zaradi praznikov je namreč posebej za ženske dragocen, saj smo v največjih primerih zapostavljene, da ne rečem izkoriščane. Najbolj nas vedno razvedri 8. marec – dan žena, ko nam vso pozornost posveti naša pokroviteljica Tovarna zdravil Krka. Oni nas obiščejo z rdečimi nageljni in prijazno čestitajo za naš praznik. Mene ta dogodek vedno razveseli, ker so naši Krkaši najbolj uspešna tovarna zdravil, a tudi na nas nikoli ne pozabijo. Večkrat razmišljam, da je ta dom tudi z njihovo pomočjo za nas najboljši, ker je skrbno negovan in opremljen z mnogimi pripomočki za telesno vadbo, masažo, kolesarjenje. Vsak dan, ko se razgibavamo, mislim nanje, ker nam to omogočajo. Čeprav je pomanjkanje kadra tudi pri nas pereče, nam Krkina darila pomagajo, da imamo možnost razgibavati svoje telo in tako obdržati vsaj delno svojo gibljivost. Danes ko to pišem je 24. marec, a je moj Krkin nagelj še vedno živ, ker mu vsak dan nalijem svežo vodo. Z njim sem srečna in hvaležna našim pokroviteljem. V marcu pa praznujemo tudi materinski dan, ki se ga mi radi spominjamo. Tudi naše poslanstvo je bilo nekoč veliko in odgovorno. Veseli smo, če smo ga dobro opravili, saj nam sedaj naši otroci to plemenito vračajo.

Letošnji marec je bil sicer drugačen od dosedanjih. Temperature niso bile običajne, ampak so se menjavale iz dneva v dan. Visoke temperature, ki so povzročale požare, poplave, razne nesreče, ki so vznemirjale ljudi, zjutraj pa je bila pogosto tudi slana, ki je škodila preveč razviti in cvetoči naravi. Zato si želim, da bi bile tudi v marcu v prihodnje vremenske razmere bolj naravne in prijazne, s tem pa prinašale človeštvu mir, srečo in veselje.

Ljudmila Starič

ROJSTNI DAN

Drugega aprila praznuje moja zlata hčerka rojstni dan. Vsako leto smo ga svečano praznovali in bili nepopisno srečni. Potem pa se je na žalost vse spremenilo. Pred šestimi leti nam je po hudem infarktu umrl oči. Pet let sem sama skrbela za svoje imetje, vmes se je pojavila huda, neznana bolezen Covid. Po cepljenju proti tej bolezni sem padla in si zlomila medenico. Nisem zmogla več hoditi, kaj šele delati. Zatočišče sem poiskala v Domu za starejše občane. Tu skrbijo zame, me hranijo, dajejo zdravila proti boleznim, sestre so prijazne in moja otroka me redno obiskujeta. Tako je bilo tudi na Tanjin rojstni dan, ko smo skupaj s prijatelji praznovali pri Puglju in nato še v naši hiši na Maistrovi, kjer je bilo posebej lepo. Sladkali smo se s prelepo torto, ki so jo spekli v mojem drugem domu. Mogoče bom dočakala Tanjin rojstni dan še drugo leto. Upam da tudi od sina Mirana, ki praznuje v mesecu juliju. Tako rada imam svoja otroka. Ker sta pametna, delavna in srčno dobra.

Ljudmila Starič

DELAVNICA O PRIPRAVI OGNJIČEVAGA MAZILA

Na kmetiji smo imeli 17. 5. 2025 delavnico o izdelavi ognjičeve kreme. Vodila jo je varuhinja Damjana Majerle. Sodelovalo nas je veliko število stanovalcev. Pozorno sem poslušala razlago Damjane, saj sem nad zelišči navdušena. Bila sem kot teta »Pehta« in nabirala zelišča od zgodnje pomladi do jeseni ter jih skrbno sušila. Vsako zelišče je imelo svojo posodo z etiketo letnice in imenom. Rabila sem jih za čaje in nekatere tudi za izdelavo kreme.

Kremo sem izdelovala enako kot Damjana, le da sem ognjiču dodala še rožmarin, sivko, širokolistni trpotec in šentjanžvevo cvetje.

Damjanin recept za macerat in kremo:

Macerat:

- večji kozarec za vlaganje,
- 1l kvalitetnega olivnega olja,
- 20 dag svežega ognjiča (cvetovi) ali 10 dag suhega cvetja ognjiča.

Kozarec postavimo na sonce za 3 do 4 tedne, nato ga precedimo in nalijemo v steklenico.

Krema:

7g čebeljega voska stopimo nad soparo in dodamo 1dcl macerata. Ko se utekočini, pustimo, da se rahlo ohladi in napolnimo posodice za kremo. Posodice zapremo šele, ko je krema popolnoma hladna.

Kot sem že povedala, sem sama macerat pripravljala malo drugače, zato prilagam še moj recept.

Macerat na moj način:

- večji kozarec za vlaganje,
- 1l kvalitetnega olivnega olja,
- 10 dag ognjiča,
- 5 dag sivke,
- 2 dag širokolistnega trpotca,
- 1 dag šentjanževih cvetov,
- 2 dag rožmarina.

Kozarec postavimo v temen prostor za 3 do 4 tedne, nato ga precedimo in nalijemo v steklenico.

Damjana!

Pogrešali te bomo predvsem zaradi tvoje vesele narave in potrpežljivosti do naših nerodnih rok. Ob tem ti želimo, da v pokoju uživaš pri ustvarjanju in raziskovanju narave, ki nam nudi toliko lepih trenutkov.

*Ostani zdrava,
vedno srečna,
večno mlada.*

Štefanija Mrvar

PROMOCIJA ZDRAVJA NA DELOVNEM MESTU

V sodobnem delovnem okolju, kjer večina ljudi preživi velik del dneva, postaja skrb za zdravje zaposlenih vse pomembnejša. Promocija zdravja na delovnem mestu pomeni načrtne aktivnosti, ki izboljšujejo fizično, duševno in socialno dobrobit zaposlenih. Gre za skupna prizadevanja za ustvarjanje bolj zdravega, spodbudnega in varnega delovnega okolja.

Že leto dni je v našem domu aktivna delovna skupina Promocija zdravja na delovnem mestu, katere člani skrbijo za organizacijo in izvedbo različnih aktivnosti za izboljšanje splošnega počutja zaposlenih. Od meseca septembra do meseca maja imamo zaposleni možnost vodene vadbe 1x tedensko v dvorani Športnega centra Košence. 1x mesečno se za vse zaposlene izvede kratka, 15 minutna telovadba v prostorih DSO-ja oz. ob lepem vremenu na domski domačiji. Nekajkrat v letu organiziramo pohode po okoliških hribih ali ostalih bližnjih destinacijah. Mesečno pripravljamo promocijski material za zaposlene v povezavi z varovanjem zdravja, tako na delovnem mestu kot v domačem okolju. Zaposleni imajo ob pojavu akutnih poškodb in/ali bolečin možnost enkrat letno na voljo eno terapevtsko obravnavo v obsegu 5. terapij. V letošnjem letu so planirana tudi izobraževanja oz. delavnice namenjene obvladovanju stresa in druge aktivnosti.

Trudimo se, da promocija zdravja ni le skrb za posameznika, ampak ima tudi širše učinke na organizacijo kot celoto, v upanju na zmanjševanje števila bolniških odsotnosti, povečanja produktivnosti in izboljšanje delovnega vzdušja in medsebojnih odnosov zaposlenih.

Andreja Renuša

»Najboljših in najlepših stvari na svetu ni mogoče videti ali se jih dotakniti. Treba jih je čutiti v srcu.«

(Helen Keller)

SKUPINE STARIH LJUDI ZA SAMOPOMOČ V DOMU STAREJŠIH OBČANOV NOVO MESTO

V Domu starejših občanov Novo mesto že vrsto let delujejo skupine starih ljudi za samopomoč. Prva skupina je s svojim delovanjem začela v aprilu leta 1993 – poimenovala se je »Pod Gorjanci« in deluje še danes. V istem letu sta se ob prizadevanju prostovoljcev in zaposlenih v domu rodili še dve novi skupini – v mesecu maju »Julija« in v decembru »Vijolica«. V letu 1995 je nastala skupina »Marjetica«, leta 1999 pa sta nastali še skupini »Kresnička« in »Mavrica«. Septembra 2021 pa smo ustanovili skupino »Vrtnica«.

Skupine so vodili/vodijo naši prostovoljci, ki nam in našim stanovalcem polepšajo torkove dopoldneve. Sama pravim, da so prostovoljci »dodana vrednost« našemu delu in da s svojo prisotnostjo »barvajo« mozaik našega poslanstva.

V torek, 24. 6. 2025, pa smo se po zaključku skupin srečali z voditelji skupin, izmenjali dobre izkušnje, naredili plan za naprej in se okrepčali z dobrotami naše kuhinje. Lepo je bilo ... slika pa včasih pove več kot besede.

Dragi prostovoljci, voditelji skupin starih ljudi za samopomoč, hvala, ker ste z nami. Z vami je enostavno lepo!

Simona Grgovič

ŠPORTNE IGRE SKUPNOSTI SOCIALNIH ZAVODOV SLOVENIJE

V petek, 6. junija 2025, sem se skupaj z dvema sodelavkama udeležila športnih iger Skupnosti socialnih zavodov Slovenije, ki so letos potekale v Ljubljani. Dan je minil v sproščenem, a hkrati tekmovalnem vzdušju, polnem pozitivne energije in prijetnih srečanj.

Sama sem nastopila v krosu in osvojila srebrno medaljo, kar me je izjemno razveselilo! Občutek ponosa in zadovoljstva po prihodu v cilj je bil res neprecenljiv. Ena od sodelavk se je prav tako preizkusila v krosu in dala vse od sebe, tretja pa se je pogumno pomerila v lokostrelstvu.

Poleg športnega izziva je bil to tudi čudovit dan za povezovanje, spodbujanje in skupno doživetje, ki nam bo ostalo v lepem spominu. Komaj čakam naslednje leto – z novimi izzivi in znova odlično družbo!

Maja Mesojedec
Fizioterapevka

»Življenje je lepo, zato karkoli se ti zgodi, nikoli ne pozabi živeti! Živeti je ena najbolj redkih stvari na tem svetu, saj večina ljudi samo obstaja.«

Marcus Aurelius

DRUŽABNI DOGODKI: JANUAR – JUNIJ 2025

V času do meseca junija smo v domu izvedli kar nekaj različnih dogodkov. V tem obdobju smo s prostovoljko gospod Marijo Črv petkrat izvedli Bachove plesne kroge v prostorih fizioterapije. Prostovoljci Rdečega križa so stanovalce vsak zadnji petek v mesecu (razen v januarju in juniju) peljali v Supernovo na kavo ter po nakupih, v klubu pa smo izpeljali vsa praznovanja rojstnih dni stanovalcev posameznega meseca. Z izjemo meseca februarja smo izvedli tudi mesečno tombolo ter izžrebali nagrajence Rastoče knjige. Od aprila dalje v 3. tednu posameznega meseca ponovno poteka peka jajc na oddelkih. Sta pa nas v mesecih marcu, aprilu in maju štirikrat obiskala tudi Jože in Janez s harmoniko.

Zaradi porasta okužb v mesecu januarju in februarju smo bili primorani nekaj dogodkov izpustiti. Ko se je stanje okužb umirilo, nam je uspelo izpeljati koncert mešanega pevskega zbora Trebnje. V mesecu februarju smo praznovali tudi 45. obletnico doma z dijaškim koncertom Konservatorija za glasbo in balet Ljubljana. V namen slovenskega kulturnega praznika pa smo Prešernov dan obeležili z otvoritvijo razstave Mojce Ferenčak in Marjane Dobovšek ter prisluhnili koncertu pevske skupine Kresnice.

V mesecu marcu smo ob dnevu žena priredili koncert, kjer je nastopil mešani pevski zbor Društva upokojencev Novo mesto ter s člani pokroviteljskega odbora Krka d.d. stanovalkam doma razdelili nageljne. Pozabili nismo niti na dan mučenikov, ko so stanovalce z delitvijo nageljnov razveselile novomeške policistke. V marcu smo prisluhnili tudi mešanemu pevskeemu zboru Mavrica društva slepih in slabovidnih Novo mesto.

Meseca aprila in maja smo organizirali največ dogodkov. V aprilu smo s prostovoljci Rdečega križa izvedli druženje ob modri polici ter izvedli javno razgrnitev načrtov za celovito urejanje zunanjih površin v okolici doma.

V sklopu 16. dneva za spremembe smo skupaj s stanovalci, zaposlenimi, prostovoljci Rdečega križa, učenci Osnovne šole Šmihel ter dijaki Splošne gimnazije Novo mesto izvedli delovno akcijo in uredili okolico doma. Realizirali smo tudi proslavo ob 660. obletnici ustanovitve Novega mesta, kjer sta nas z obiskom počastila nekdanji župan gospod Franci Kocilija ter zdajšnji župan mag. Gregor Macedoni. Ob tej priložnosti smo prisluhnili pevski skupini ŠČIIP, ki jo je vodil Marin Koncilja ter trobentaču Nikolaju Konciliji. Na velikonočno soboto so lahko stanovalci v kapelo nesli blagosloviti velikonočna jedila, v aprilu pa so nas obiskali ljudski pevci Škurh.

Na prvomajsko jutro so stanovalce doma z budnico presenetili člani Mestne godbe Novo mesto ter novomeške mažorete. V sklopu tedna humanitarnosti in prostovoljstva smo s Pokroviteljskim odborom Krka d.d. gostili njihove prostovoljce in skupaj s stanovalci pekli piškote, izvajali kognitivne aktivnosti, izdelovali vazice in se povесelili ob zvoku harmonike. S folkloro, petjem in druženjem so nas presenetili učenci OŠ Drska. V maju so nas na pobudo Pokroviteljskega odbora Krka d.d. obiskali vinogradniki in članice Društva kmečkih žena Šentjernej in nam s »Fanti iz vasi« priredili Šentjernejski dan. Zapeli smo skupaj s pevskim krožkom »Z glasbo v lepši dan« ter se povесelili ob nastopu Osnovne šole Brusnice. V maju smo se s stanovalci odpravili na izlet na Gorjance, natančneje na Gosposdično. Z Lions klubom, stanovalci in zaposlenimi smo sadili rože na domačiji, za konec meseca pa ob prijetnih zvokih harmonike uživali ob kosilu na domačiji.

Junija so nam v sklopu Tednov vseživljenjskega učenja dijaki Šolskega centra Novo mesto pripravili nastop s harmoniko in plesom. Nastop pa nam je pripravil tudi domski pevski zbor »Prijatelji« skupaj z zborovodjo Andrejo. Učenci Osnovne šole Bršljin so se nam predstavili z razstavo ter nastopom s harmoniko in petjem. Prav tako smo imeli janija tudi zajtrk na domačiji.

Jasmina Saje

*Samo ljubezen lahko združi ljudi na tak način,
da jih izpolni in naredi popolne,
saj jih le ona lahko popelje
in združi v tistem, kar je najgloblje v njih.*

Pierre T. de Chardin

V otroški sobi so različni predmeti. Dobro si oglejte sliko in v spodnji tabeli s kljukico označite, ali je zapisana trditev pravilna ali napačna.

	PRAVILNO	NEPRAVILNO
Ura je na steni.		
Knjiga je na mizi.		
Mačka leži na postelji.		
V sobi ni rož.		
Okno je zaprto.		
V sobi je slika.		
Medvedek sedi na omari.		
Kitara leži na tleh.		
V sobi je velik stol.		
Rože so v vazi.		
Miza je zelene barve.		
Avto je rdeče barve.		
Mačka se igra z žogo.		

Ali znate dokončati spodnje pregovore?

Kdor se zadnji smeje, _____.

Pes ki laja, _____.

Ni vse zlato, _____.

Rana ura, _____.

Povsod je lepo, _____.

Obljuba _____.

Beseda izrečena, _____.

Kjer se prepirata dva, _____.

Prazen žakelj _____.

Kjer je dim, _____.

Po toči _____.

Vsaka šola _____.

Če bi bil vedež, _____.

Pamet je boljša _____.

Kuj železo, _____.

Zrno do zrna pogača, _____.

Dan se _____.

Lastna hvala _____.

Kdor visoko leta, _____.

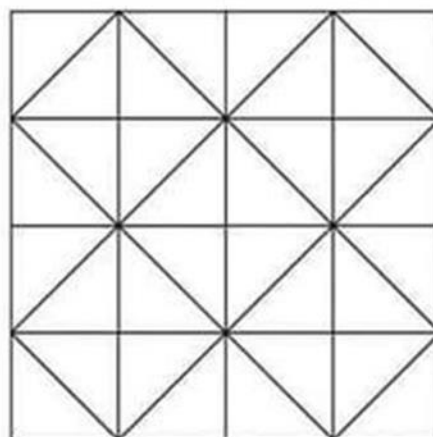
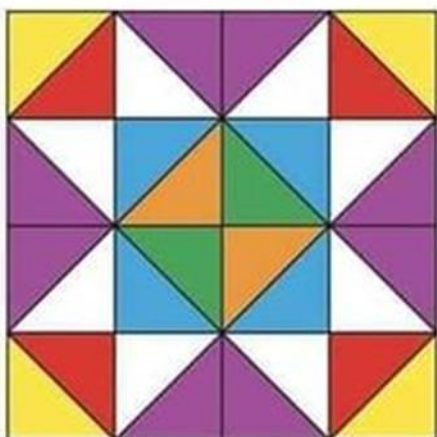
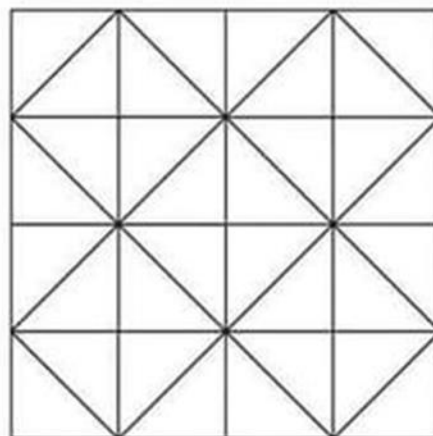
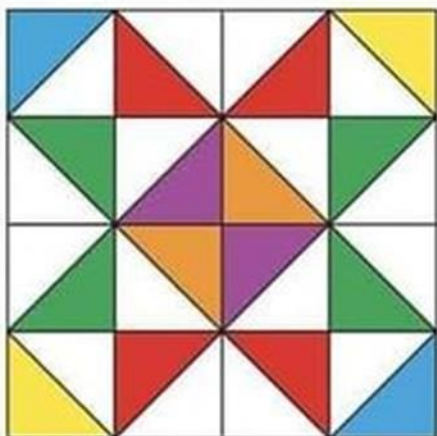
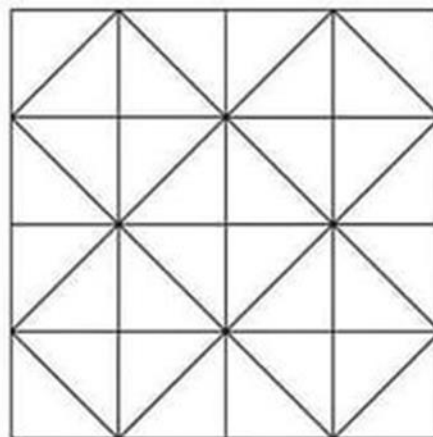
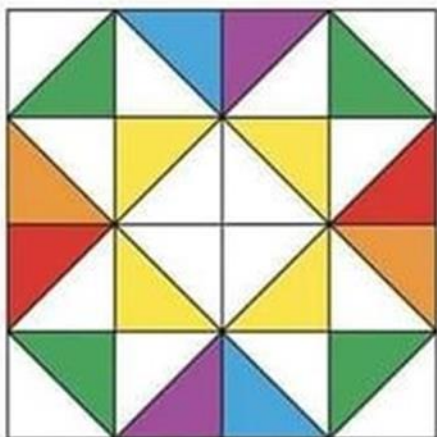
V vinu _____.

Eno jabolko na dan, _____.

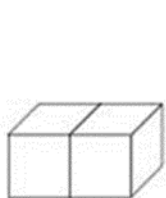
Iz te moke _____.

Če kruhek pade ti na tla, _____.

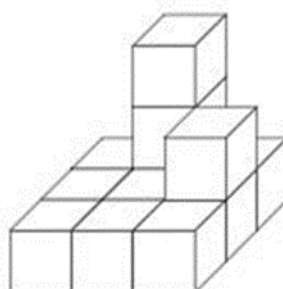
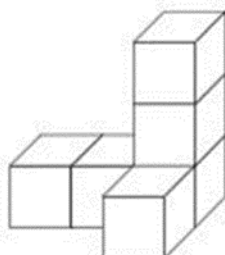
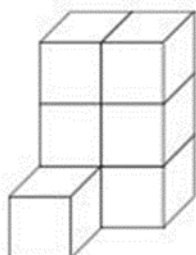
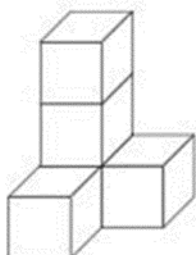
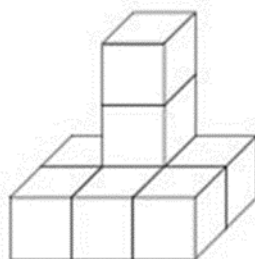
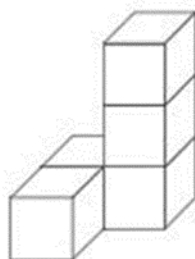
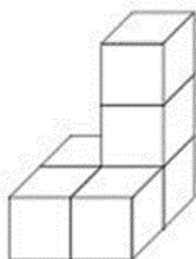
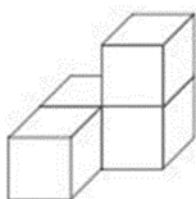
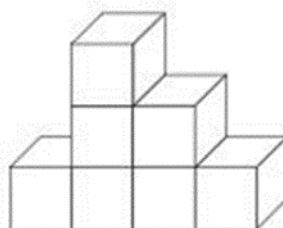
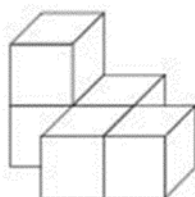
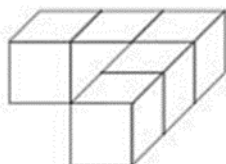
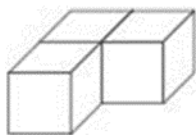
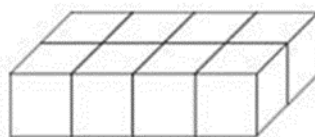
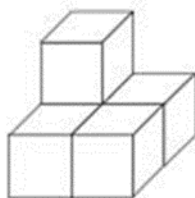
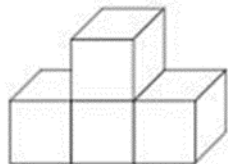
Imeli boste kar nekaj dela, da boste z enakimi barvami kot so na levi strani, pobarvali trikotnike na desni strani.

Ne bo lahko, ampak vam bo uspelo. Dobro pogledjte sestavljene kocke in ugotovite, koliko se jih skriva v vsakem sestavu. Število zapišite v kvadrat spodaj, tako kot je prikazano v prvem primeru.

2

POBARVAJTE ME

WRITEONCON.COM

Izdajatelj:

DSO Novo mesto

Uredništvo:

Brigita Konček – urednica

Jasmina Drenik

Petra Mihalič

Simona Grgovič

Vanesa Gazvoda

Tisk:

IBS BIRO d.o.o., Novo mesto

Naklada:

250 izvodov

Izdaja:

julij 2025

